

פרק א' - תפקידיו של האדם

בפרקים א-ב ישנם מספר תפקידים לאדם:

נפתח בפרק א:

(כח) וַיְבָרֶךְ אֱתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פָּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ וּכְבֹּשֶׁהּ וַרְדּוּ בְּדָגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל חַיָּה הַרְמֵשֶׁת עַל הָאָרֶץ:

ובפרק ב: _

(טו) וַיִּקַּח ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיְנַחֲהוּ בְּגֵן עֵדֶן לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ:

אבן עזרא (ב, טו): לעבדה- להשקות הגן. ולשמרה- מכל החיות שלא יכנסו שם ויטנפוהו.

פרקי דרבי אליעזר פרקי א:

ושמא תאמר כי יש מלאכה בגן עדן לפתח ולשדד את האדמה, ולא כל האילנות נצמחין מאליהן, או שמא תאמר שמלאכה בגן עדן להשקות את הגן? והלא כבר נהר יוצא מעדן להשקות את הגן שנ' "ונהר יוצא מעדן" וכו'. ומה הלשון הזה "לעבדה ולשמרה"? לא אמר לעבדה ולשמרה אלא לעסוק בדברי תורה ולשמור את כל מצותיה, שנ' "לשמור את דרך עץ החיים", ואין עץ חיים אלא תורה, שנ' "עץ חיים היא למחזיקים בה".

בנוסף לכך מצווה האדם לשמוע לציווי ה':

בראשית פרק ב

(טז) וַיֹּצֵא ה' אֱלֹהִים עַל הָאָדָם לְאֹמֶר מְכַל עֵץ הָגֵן אָכַל תֹּאכֵל:

(יז) וּמִעֵץ הַדֹּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת:

בפרק ג נעסוק בהרחבה בציווי הזה, ובמסגרת פרק ב נראה את הציווי כפן נוסף לתפקידו ומעלתו של האדם. **מאכליו של האדם אינם רק מעשה קיומי. הם מתעלים לדרגה של קיום מצווה.**

המשמעות ההלכתית של ציווי ה' לאדם:

חז"ל ראו בציווי הזה תשתית למצוות שהתחייבה בהן האנושות כולה- שבע מצוות בני נח

הארה: שבע מצוות בני נח הן מצוות שעל פי המסורת הרבנית, נצטוו עליהן הגויים, להבדיל מתרי"ג המצוות

שנצטוו עליהן בני ישראל. על פי מסורת חז"ל, בשש מצוות כבר נצטווה אדם הראשון, והשביעית, שהיא איסור אבר מן החי, ניתנה לנח ולבניו לאחר המבול.

תנו רבנן: שבע מצוות נצטוו בני נח: דיינין, וברכת השם, עבודה זרה, גילוי עריות, ושפיכות דמים, וגזל, ואבר מן החי